

KNOTOWY (2) *ai*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w knot i w -owy).

sg n N knotow(e) (1). ◇ pl N subst knotow(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „knot” ‘pasma skręconych nici palące się w świecy lub w lampie’; używany do knotów (2) :

*Wyrażenia: »kleszczki knotowe« (1): Emunctorium, purgatorium seu instrumentum ferreum, quo candela emungitur, cleszky knotowe *BartBydg* 48b.*

*»urywadło knotowe« (1): Emunctorium. Abbrech. vrywádło knotowe. *Mymer*² 29.*

ZCh